Ч. 25. Середа 4 (17 лютого) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (кріь неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостваx на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Росийско-япаньска війна.

В виду подій на далекім Всходї всї инші справи полїтичні війшли на другий і третий або ще й дальший плян. Перша япаньска побіда мов би з'електризувала цілу Европу: на далекім Всходї загриміло а на близькім затрясло ся у воздусї. Майже всї великі держави европейскі інтересовані мало що не безпосередне в сій війнї, бо одних лучить тїсна дружба з Росиєю, як н. пр. Францию і Австро Угорщину та малі держави балканьскі; других, як Анґлїю і Туреччкну та Сполучені Держави північної Америки пре майже сила обставин до використаня прикрої ситуациї свого полїтичного противника. В тім велике значінє сеї війни та і бава перед наслїдками і тому нинї все инше війшло на дальший плян.

Але з самого поля війни все ще нема ніяких важнїйших і поважнїйших вістий. Обі сторони ладять ся до бою і суть ще в дорозї. Дивно трохи виглядає, що про япаньску фльоту нїчого не чувати; де она подїла ся, не знати. Майже хоче ся вірити, що она може значно потерпіла і тепер десь в тихім портї Япанцї направляють свої кораблї. З француского жерела доносять навіть, що підчас атаку в день 9 с. м. росийска фльота мала дуже значно ушкодити два японьскі кружляки і три лоди торпедові затопити. Дивна лиш річ, що з росийскої сторони о тім нїчого не згадують, а преці як би так стало ся, то намістник Алексієв був би певно дав о тім знати. Тепер же наспіла через Париж перша урядова вість о стратах Япанцїв під Порт Артуром, котра каже: „Всї наші кораблї не ушкоджені. На лодях торпедових згинуло 4 людий, а 54 єсть ранених.“ До сеї вісти додано, що Япанцї зовсїм не мали на цїли анї вийти тут на беріг, анї здобувати кріпость, їм розходило ся лиш о то, щ би розвідати силу росийскої фльоти і укріплень місця, що їм зовсїм удало ся.

Загально припускають, що япаньскі кораблї перевозові, котрі під Чемульпо висадили більшу скількість войска, вернули тепер назад по дальші віддїли а коло них держить ся і япаньска фльота, щоби їх знов ескортувати. Про росийску ескадру, котра виплила з Владивостока, звістно лиш тілько, що она зловила один япаньский корабель торговельний і затопила. Де подїла ся тота ескадра, не знати. Загально припускають, що она мабуть форсовала переплив межи островами Єссо а Ніппон, щоби обплисти Япанїю із заду а відтак сполучити ся з фльотою в Порт Артурі. Се впрочім може й бути, бо тота ескадра, зложена всего з чотирох кораблїв, не мала би відваги форсувати переплив через корейский пролив, котрий Япанцї тепер подвійно добре стережуть, бо туди перевозять своє войско до полудневої Кореї.

Ґен. Пфлюґ доносить з Порт Артура до Петербурга під датою 14 с. м.: „Після приватних вістий висадили Япанцї по битві під Чемульпо 19 000 войска на беріг. Межи Чемульпо а Чіфу уряджено телеґраф без дрота при помочи кораблїв, що служать за посередні стациї. В Порт Артурі вже спокійно. О неприятельскій ескадрі нема ніяких вістий. Розвідуючі кораблї, що вернули з Татункау, не потвердили вісти, що там появили ся росийскі кораблї панцирні. Мобілїзация поступає наперед“. — Ґен. Байлевский, шеф інжинериї на области Кванґтунґ, доносить до Петербурга під датою 11 с. м., що підчас бомбардованя Порт Артура батериї і форти кріпости зовсїм не ушкоджено.

З Льондону доносять, що в тамошних військових кругах сподївають ся вже найблизших днях якоїсь битви над рікою Ялю а то длятого, що Япанцї висадили вже на беріг велику силу війска. Здає ся, що Япанцї висадили своє війско не лиш в Чемульпо, але й на північ від него близько устя ріки Ялю. В виду того, що Япанцї очевидно роздроблюють свої сили, може дуже легко прийти до їх поражки.

11)

ОБРАЗКИ З ДАЛЕКОГО ВСХОДУ.

(Після Руд. Цабеля, Гессе-Вартеґґа і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше).

На другий день поїхали ми, я і пан Тім, вздовж побережа. Ми лишили по за собою ту часть міста, де містять ся вже готові або ще й недокінчені правительственні будинки і поїхали в сторону, як виднїють ся гори, що віддалені від моря не дальше як два кільометри. Коли ми приїхали на місце, що здавало ся нам вже досить високе, обернули ся ми та побачили перед собою цілий залив Талїєнван. По другім боцї виділи ми доми міста того самого імени, а поза ними піднимають ся знов гори, котрих вершки щезають в синїй мраці. Безпосередно під нашими ногами виднїє ся площа, на котрій має станути Дальний.

Єсть щось дїйство підносячого в гадці, що за десять лїт має тут станути велике місто, велике в цїлім значіню того слова, з котрого до 14 днїв буде можна переїхати цїлу Азию, щоби в Берлинї або денебудь инде в Европі станути знову на рідній земли. Може так само виглядало колись Сан Франціско, а може також і Ню Йорк. Тут на горі можна дати волю своїй уяві і подумати собі, що на тій великій площі під нами жиють люди всїляких народностий, що в пристанї стоять кораблї а на греблях працюють робітники, та що проєктовані улиці повні вже домів, понад котрі піднимають ся вершки і банї церков та дахи монументальних будівель. Тепер видко тут по правдї лиш мале ґубернїяльне місто збудоване в стилю швайцарских двірків і аж колись пізнїйше має побіч него станути справдешне велике місто Дальний.

В пристанї видко, як там т. зв. баґґерові кораблї вибирають із споду намул і чистять та поглубляють пристань а великі журавлї машинові крутять ся і спускають на дно величезні цементові брили, що мають творити мури по боках гребель. З'їзджаємо знову в долину та придивляємо ся роботам в пристанї, котрі відбувають ся під проводом пана Тіма. Над водою лежать довгими рядами ті величезні цементові брили, що мають бути спущені у воду. На иньшім місци ставлять робітники греблю, до котрої колись, коли она буде готова, будуть причалювати пасажирні і наборові пароходи. Там дальше в мори стоять великі баґґери, що вибирають дно моря, щоби зробити пристань приступною і для найбільших на сьвітї кораблїв. Ще дальше на водї вже поза пристанею сиплють каміне на каміне, щоби тут зробити фильолом, аби ним забезпечити пристань від напору филь. Дальше доїзджаємо до місця, де знов сиплють пісок у море, щоби тут зробити місце для малих наборових пароходів та лодий. Ще трохи дальше видимо вже зачату будову малого дока (будївлї, до котрої можна би затягнути корабель і там єго направляти). Там, де якийсь півостров висуває ся в море і творить малий природний басен, витичують місце на великий док, так великий, щоби в нїм могли зміститн ся найбільші на сьвітї кораблї, хоч би мали ще колись бути й більші. На самім же півострові знаходять ся вже тепер всїлякі робітнї, як ліярні, токарні, парові кузьні, словом все, чого потреба до будови машин і кораблїв. Сальоновий ваґон пана Тіма, котрим ми їхали разом до Дальнього, вже тут збудований.

Вздовж цїлої пристанї пороблені колїї, на котрих посувають ся величезні журавлї та всїлякі машини уживані до роботи, а поза ними стоїть сїм величезних шоп одна коло другої з материялами до будівлї, знарядами і т. п. На як величезні розміри тут роблять, можна зміркувати із слїдуючої зовсїм правдивої, не видуманої події.

Коли прийшло ся переводити пляни, які в Дальнім собі поставлено, показало ся, що найбільший видаток їде на цемент. Цементу треба тут було величезну масу. Отже розписано переторг на доставу. Одна фабрика в спілцї з другими підняла ся доставляти. Цїна за тону показала ся занадто висока, але фабрика сказала, що не може дешевше доставляти. Треба було взяти ся на способи. Пущено в сьвіт чутку, що таки недалеко від Дальнього знайдено знаменитий вапняк, з котрого будуть виробляти власний цемент. Але фабрика стояла таки при своїм. Не було иньшої ради, лиш треба було удавати дальше. В самім дїлї знайшов ся був вапняк, але він і не

Про вибух на корабли „Єнісей“ доносить „Нов. Время“, що той корабель закладав підводні міни коло міста Дального і при тім сам наткнув ся на одну таку міну, котра висадила его у воздух.

Японьский посол в Сеули дав знати до Токіо, що тамошний російский посол зі всіма російскими підданими в Сеули і зі сторожею посольства виїхав дня 12 с. м. зелізницею до Чемульпо. Улиці, котрими їхали Росияни, були обсаджені поліцією і жандармами з японьского посольства а дворець японьским військом. Для більшої безпечности їхало з ними кількох японьских жандармів, а японьский аташе військовий ґен. Ізіхі відвів від'їзджаючих особисто аж до Чемульпо.

Француский міністер маринарки одержав від команданта француской ескадри у всхідній Азиї слідуючу депешу із Сайґона: На жадане француских послів в Сеули і Токіо запливе корабель „Адмірал де Ґейдон“, що має надійти з Тонкіну, до Чемульпо і забере звідтам російских моряків, що знаходять ся тепер на всіляких чужих кораблях. Для тої межинародної місиї одержить той корабель від японьского правительства право свобідного переїзду.

Новинки.

Львів дня 16-го лютого 1904.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував концепіста Намістництва дра Александра ґр. Скарка повітовим комісарем. — Дальше іменував п. Намістник: почтового офіцияла Меч. Мцивуєвского, канцеліста поліциї Ант. Янковского і канцелістів Намістництва Сим. Юзьву і Володисл. Бабуковского секретарями повітовими; канцеліста Намістництва Ів. Домичка офіциялом Намістництва, дальше канцелістів судових Стан. Урашка, Ів. Бонна і Ант. Олеха та вахмайстрів жандармериї: Фр. Заїчка, Льва Левицкого і Ів. Барабаша, сержанта артилериї Як. Шустера і підофіцира рахункового Фр. Найсарка канцелістами Намістництва, приділюючи до служби при старoствах: Мцивуєвского до Косова, Янковского до Гусятина, Урашка до Нового Санча, Бонна до Богородчан, Олеха до Бібрки, Заїчка до Вадовиць, Левицкого до Подґуржа, Барабаша до Товмача, Шустера до Горлиць, Найсарка до Сянока.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс офіцияла Намістництва Ант. Палїсу з Богородчан до Львова, секретаря пов. Петра Гофмана з Косова до Львова, канцелістів Намістництва Фр. Квіріні'ого з Пильзна до Коломиї, Ів. Райндля з Сянока до Березова і Ант. Чучайовского з Коломиї до Пильзна.

— **Нова складниця почтова** отворена з днем 16 лютого 1904 в Городиславичах, бобрецкого повіта і буде получена з урядом почтовим в Гаях коло Львова.

— **Надане презенти.** Ц. к. Намістництво надало опорожнену греко-кат. парохію цїсарского наданя в Яворові, станиславівскої епархії о. Мих. Бабякови, дотеперішному греко-кат. пароховия в Тумири.

— **Дезертири.** Команда 80-го полку піхоти повідомила поліцию, що з касарні утїкли вчера 2 вояки, а то: Ісер Велит або Прецель і Яков Лейба Ерлїх, оба з Тернополя.

— **Пожар.** З Болехова наспіла вчера до Львова телеграфічна вість, що згоріло там на передмістю Болехів руский 20 загород селяньских разом з припасами збіжа і паші. Шкода виносить звиж 25.000 К.

— **З Тернополя.** Задля причин від Виділу независимих відбудуть ся загальні збори філії руского тов. педаґоґічного в Тернополи не 14 лютого с. р., але доперва в пятницю т. є. 25 марта 1904 р. о 2 годині по полудни в комнатах „Рускої Бесїди“ з таким самим порядком дневним, як вже були оголошено. — Виділ.

— **Вибух ропи.** З Борислава доносять одної львівскої часописи: В копальни нафти „Микуцкиї і Перуц“ на Потоці почав від суботи закоп 723 метрів глубокий викидати величезну скількість ропи. Після обчисленя викидає він на годину цїлі три цистерви ропи.

— **Значна крадїж.** Оногди в ночи окрадено в Бібрці властителя більшої посїлости п. Генрика Чайковского. Злодії забрали одїж, футра, золоті річи і богато инших цїнних предметів, вартости до 10.000 К.

— **Скажений пес.** Зі Стрия доносять до одної львівскої часописи: Оногди рано покусав скажений пес на розї Дрогобицкої улиці 6 осіб, що ішли до праці в фабриці сїрників Ліпшіца. Пса того переїхав відтак поїзд, що ішов до Станиславова. Покусаним уділив першої помочи лїкар міский др. Чарнецкий. В сїм роцї покалїчили в Стрию скажені пси вже 8 осіб.

— **Незвичайна поспішна посилка.** Не абияка поспішна посилка зелїзнича надійшла сими днями до Брен, одної ческої місцевости, а именно однорічна дитина, дуже печаливо обвинена, а надана на зелїзницю в Дрезднї. В Дрезднї умерла мати дитини, родом з Брен, а люди не знаючи, що робити з осиротїлою дитиною, відослали єї в той спосіб до свояків. Зелїзнича служба займила ся тою посилкою дуже щиро, а в Брен свояки сейчас зголосили ся по неї.

— **Репертуар руского театру** на гостинних виступах в Дрогобичи. Ві второк, дня 16 лютого „Хата за селом“ драма зі співами в 5 д. за Крашевским; — середа, 17 лютого другий раз „Невольник“ драма зі співами в 5 д. М. Кропивницкого, початок сейчас по вічу; — четвер, 18 лютого перший раз „Ворожбит“ комедия в 3 д. Цеглиньского і „Весїле при лїхтарнях“ оперета в 1 д. Офенбаха виступ п. Костева; — субота, 20 лютого „Уриель Акоста“ траґедия в 5 д. Ґуцкова; — недїля 21 лютого „Ой не ходи Грицю та на вечерницї“ драма зі співами в 5 д. Старицкого.

— **Конкурси.** Краєва рада шкільна оголосила конкурси: 15 посад ґімназияльних учителів фільольоґії клясичної яко головного предмету а польского язика яко побічного, з того три посади в руских ґімназиях; на 9 посад ґімназияльних учителів польского язика яко головного а клясичної фільольоґії яко побічного предмету; на 7 посад учителів нїмецкої мови і клясичної фільольоґії; на 3 посади учителів історії і ґеоґрафії; на 9 посад учителів математики і фізики; на 5 посад природописної історії і математики; на 3 посади учителів вичеркуючої ґеометриї; на 4 посади учи-

---

конче був добрий, а що важнїйше і не було его подостатком. Мимо того замовлено машини потрібні до фабрикациї, а що велика фабрика цементу мала й своїх шпіґунів, то треба було таки дійстно спровадити машини і уставити їх та зачинати робити цемент. То все вимагало кілька сот тисячів рублів видатку. Аж коли спілка цементова побачила, що то дійстно не жарти і фабрикация цементу вже розпочинає ся, спустила з цїни і обовязала ся доставляти дешевше. Тодї застановлено власну фабрикацию і зроблено з фабрикою угоду на доставу. Отже коли можна було, так сказати би, викинути кількасот тисячів рублів лиш на то, щоби змусити фабрику до зниженя цїни і коли на страти кілька сот тисячів рублів єсть все ще зиски на тім опустї цїни, то можна собі подумати, яку величезну масу цементу тут доставляють!

На обід був я запрошений до головного інжинера Сахарова, котрий тут побудував собі дім, зверха не конче величавий, але за то у внутрі уряджений з як найбільшим люксусом. Цїла розмова крутила ся лиш около Дального і его будучности. Сахаров розповідав з великим одушевленєм про свої далеко сягаючі пляни і я мусів лиш притакувати на все, о чім він говорив з великою певностию свого дїла і з кріпкою вірою в его сповнене.

Відтак повів мене головний інжинер до готової части Дальнього. Ми оглянули новий шпиталь, відтак показав менї доми для малих і висших урядників, доми для робітників, що мають відповідати всїм новочасним вимогам гіґієни і социяльної полїтики; кожда родина займає один домок, зложений з трох комнат, кухнї і пивницї. До кождого з тих домів, розставлених довкола одного великого подвіря, належить також одна ледівня; кожде помешкане має своє окреме мале подвіре і малий городець. Доми тоті розставлені в видї підкови а на їх крилах на самім розї мешкають низші урядники, котрі мають надзір над цїлим одним рядом таких домів.

В ґуберніяльній части міста єсть також малий готель, для котрого правительство дало все, що лиш потреба, навіть посудину, обруси та серветы і випускає его в аренду за умірну цїну. Відтак єсть тут малий дім клюбовий для урядників, великий публичний город з кругольнею, дальше будинок, подобаючий на касарню, для неженатих урядників, але у внутрі уряджений зовсім привітно. Наконець єсть ще й велике число хіньских домів, побудованих з більшими вигодами як потреба. Всюди переважає стиль швайцарских двірків.

Дальний — сказав менї Сахаров — має стати вільним портом, а оплата фрахтова на зелїзници має бути установлена так низька, щоби могла видержати конкуренцию з кождим перевозом корабельним. Чи то при продажи землї, чи при віднайманю взглядно продажи домів і будинків будуть робити ся без взгляду на народність як найбільші пільги, будуть давати ся запомоги та взагалї буде ся все робити, щоби заінтересувати сьвіт, именно же всхідний для Дального. Скорі переходні лінії, що будуть сполучати ся з переходячими зелїзницями, будуть піддержувати рух з містами в Хінї і Японії, словом Дальний має стати осередком всего руху торговельного на далекім Всходї. Тому то потребує Росия безпечного сполученя Сибіри зелїзницею через Манджурию. Отсей причина всїх змагань Росиї в Манджуриї та й причина борби о отвертий порт і тому вже тепер виключено Владивосток за помочию нового мита привозового! Дальний єсть лиш вінцем того улюбленого пляну, з яким Росия носила ся від давна. Над Дальним повиснуть може вже в найблизшій десятцї лїт обави і надії всїх тих, що своєю мошонкою інтересовані у всхідно-азийскім питаню. А о тім чей і не треба сумнїватися, що Росиї при тій енерґії, з якою она переводить свої всхідно-азийскі пляни, таки й удасть ся зробити Дальний осередком своїх всхідно-азийских інтересів. А що то так мусить стати ся, то і треба конче, щоби ми малий і незнаний Дальний видвигнули трохи з его поки що темного єствованя.

В отсих словах Сахарова містить ся виразно причина теперішної російско-японьскої війни а з них і легко здогадати ся єї кінця. Росия хотїла конче запанувати на далекім Всходї, не так войсково і культурно, як економічно, а того налякали ся ті, що своєю мошонкою інтересовані в тих сторонах, передовсїм Японія, поза котрою стоїть Анґлія і Сполучені Держави північної Америки. Правительство російске вложило грубі міліони в Дальний і в зелїзницю, яка через Манджурию мала сполучати се місто не лиш із Сибірию але й з цїлою Росиєю та й з цїлою Европою. Для забезпеченя тої зелїзницї треба було Росиї Манджуриї. Японія і ті, що поза нею стоять, виділи добре, що кожда проволока усуває їм щораз то скорше ґрунт під ногами. Ще рік, ще два а позиция була би для них страчена. Против того треба було скоро дїлати і Японія зажадала ревізиї договорів, очевидно не для чого иншого, як лиш длятого, щоби знайти добру нагоду до війни, до котрої лагодила ся в обороні своїх інтересів. З поясненъ японьского правительства виходить ясно, що Японії розходило ся не так о саму Корею, як радше о то, щоби Росия уступила ся з Манджуриї.

Таке жадане значило би для Росиї то само, що зречи ся своїх плянів і тих многих міліонів, яких ужила до переведеня тих плянів. Що се для Росиї нинї не можливо, се лежить ясно як на долони. Страта того, що Росия доси зробила в Манджуриї і в Дальнім, рівнала би ся єї економічній руїнї і підкопала би єї значінє яко великої і майже наймогутнїйшої в сьвітї держави. До того она чей не може допустити і в сїм лежить остаточний конець розпочатої

телів хемії в реальних школах; на 1 посаду учителя французскої мови і на 4 посади учителів відручних рисунків. Подання належить вносити до кінця лютого с. р.

— **Оповіщенє.** Надзираюча Рада „Краєвого Союза кредитового," стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові скликує на підставі §. 47. статута VI. загальні збори стоваришеня, що відбудуть ся днт 25 н. ст. марта 1904 р. о годині 4 тій пополудни в сали Товариства „Руска Бесіда" у Львові (Ринок, ч. 10, I. поверх) з отсим предметом нарад:

1. Відчитане протоколу з послідних загальних зборів стоваришеня.
2. Звіт з діяльности за пятий рік адміністрацийний (1903) з маєтковим білянсом.
3. Звіт комісиї контрольної.
4. Предложеня Назираючої Ради в справі поділу чистого зиску.
5. Вибір двох членів Надзираючої Ради.
6. Вибір трох членів Комісиї контрольної.

Право участи в загальних зборах мають члени Товариства, котрі що найменше оден уділ в цілости уплатили (§. 50. статута). За леґітимацию служить книжочка уділова. На загальних зборах беруть участь члени особисто правні особи заступають їх законні представителі (§. 51 статута).

За Надзираючу Раду „Краєвого Союза кредитового," стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, дня 4 н. ст. лютого 1904 р.

Григорий Кузьма, предсідатель. — *О. Теодовий Лежогубский,* секретар.

— **Померли:** Володимир Несторович, радник судовий і начальник суду в Устриках, дня 9 с.м., в 45-ім році житя; — др. Володимир Залозецкий, кандидат адвокатский в Любачеві, дня 9 с. м. в 31-ім році житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: „Отворений тепер тілько в літнім сезоні пристанок Зелемянка на шляху Львів-Лавочне зістане з днем 15 лютого с р. переданий до цілорічного ужитку для руху особового і пакункового. — Час приїзду і відізду особових поїздів з того пристанку, заміщений в літнім розкладі їзди, важний єсть і на дальше.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 16 лютого. Шведский король Оскар приїде до Відня 24 с. м. о 3 год. по полудни.

Константинополь 16 лютого. Ґен. інспектор для Македонії, Гільмі-паша подає до відомости, що загальна амнестия для около 1500 Болгарів буде оголошена аж за кілька неділь.

Чіфу 16 лютого. Послідної ночи часть російскої фльоти виплила з Порт Артура.

Сеуль 16 лютого. Тутешний японьский посол порадив корейскому цісареви, щоби велів арештувати свого міністра Йїонґіка, великого прихильника Росиї. До Капсан над горішним Ялем прибуло два тисячі российского войска.

Париж 16 лютого. Після донесень з Чіфу Алексієв перенесе головну кватиру до Мукдену. Російска фльота виплила з Порт-Артура в напрямі полудневім в цїли заатакованя найблизшого японьского порту. Оборону Порту Артура полишено фортам. Після донесень з Токіо зближає ся фльота російска, котра виїхала з Владивостока, до острова Цушіна (в корейскім проливі). Вість тота викликала серед японьского населеня велике занепокоєнє.

Константинополь 16 лютого. Після депеша консулів в Скоплю і Призрені веде ся борба коло Дякови межи опозицийними Альбанцями а турецким войском. Близших вістий брак. Зачувати, що рух альбаньский зачинає ширити ся.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
—	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івоничa
	11·	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочкого, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5 40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Агенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

війни. Хоч би Японцям удало ся навіть і на цілечкім побити Росию, то она все таки не буде в силі так єї ослабити, щоби аж змусила до заключеня мира. Росия буде всіма силами боронити свого права до всхідно-азийского побережа, а що єї материяльні сили дозволять їй вести довше війну як Японії, то в тім і лежить можливість остаточного кінця війни і побіда Росиї. Війна буде могла довго потягнути ся, але стало би ся хиба щось незвичайного, щоби Росия уступила ся зі всхідно-азийского побережа і зробила там місце Японцям.

Корея і єї жителі.

II.

Місце теперішної війни. — Чемульпо і житє в нім. — Сеуль, столиця Кореї. — Корейский цісар і єго двір.

З того, як доси японьскі і російскі войска посувають ся, можна вносити, що найблизшим полем війни буде Корея і ледви чи Японцям удасть ся перейти через ріку Ялю, котра на західно-північнім кінци Кореї творить границю від Манджуриї. Ще заким Японія зірвала дипльоматичні відносини з Росиєю, мала ся послідна над згаданою рікою досить значні відділи войска. В послідних днях була чутка, що російске войско в силі 40.000 стоїть над рікою Ялю а часть єго навіть вже вступила до Кореї. Кілько войска вислали Японці, годі докладно знати, бо они держать свої рухи военні у великій тайні. Доси знає ся лиш тілько, що они висадили часть войска у Фузані і Масамфо в полудневій Кореї і 19.000 в Чемульпо коло Сеуля. З Фузана іде до Сеуля зелізниця, котру будують Японці; але она ще не зовсім докінчена — не достає мабуть ще 100 кільометрів — і не дуже стане в пригоді.

З Чемульпо, звідки іде також зелізниця до Сеуля, пішла лиш мала часть до Сеуля, головна-ж сила пішла корейским гостинцем до міста Пинґ-янґ, а звідси піде дальше над ріку Ялю. Провінция, в котрій лежить місто Пинґянґ, єсть найбогатша в цілій Кореї, але дороги тут як і в цілій Кореї дуже лихі. То, що в Кореї називають гостинець, то лиш — як кажуть знатоки краю — трохи ширша від стежки дорога, повна вибоїв, калюж і болота. Дорога іде сподом долин, але в многих місцях переходить через стрімкі вивози. П обох боках дороги виднїють ся поля, засіяні рижом і сезамом (ростина, з з отрої насіня бють олій) та засаджені бавовною, тютюном і перцюгою (паприкою). В декотрих сторонах росте рід хиньского проса, котре тут буває 6 до 8 стіп високе, хоч в північній Хіні доходить навіть до висоти 15 стіп. Тут і там виднїють ся порозкидані на долинах корейскі села, що здалека виглядають дуже живописно. Криші їх суть зроблені із сухої трави, званої паперичкою, а кожда хата має підсїнє на високих стовпцах. Але зблизька виглядають тоті села зовсїм инакше. Такого болота, бруду і сморду, як в корейских селах, нема мабуть нігде в сьвіті. Хіньскі села в порівнаню з корейскими то справедні пахощі арабскі. В кождім селї знайде ся господа, де можна переночувати, але то така темна, тісна та брудна і повна всїлякого плюгавства нора, що аж страх бере там ночувати. Европейский подорожний змушений длятого возити з собою складане ліжко або сїть до вішаня. Ще найлїпше можна переночувати в буддайских монастирях, котрі охотно приймають подорожних на ніч. Они бодай дуже чисті.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о медї варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ,** ем. уч. **Іванчани.**

Аптика в Королївцї

поручає

В. АЛЄРГАНДА АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при каплю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя Горсть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Днїстрі" від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 ½ % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра".

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички**	**1,330.822 К**
Удїли	**109.835 К**	**Цїнні папери льоковані в банках і на рахунках біж.**	**280.681 К**
Фонди резервові	**21.318 К**		

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може приймати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).